

Trecută-i libertatea

Ionutz21

Trecută-i libertatea iar noi trăim cu teamă
Și ochii-s două umbre ce se revăd în zbor.
În sufletu-mi fierbinte port lacrima de mamă,
Iar noaptea-mi e ulciorul cu care sting un dor.

Deschid oblonul minții să fac lumină-n casă —
Atâtea nopți sihastre din trup m-au alungat.
Pe umeri port momentul cu ce-am avut pe masă,
Când patimile vieții în sclav m-au transformat!

Nu-mi las înstrăinarea să-mi suflece pocalul,
Ce-n palma șlefuită pe răni s-a așezat.
Durerea sufletească s-a stins la fel ca valul,
În stâncile uitate de-un țărm nevindecat.

Port azi vinovăția că mâine-mi plec obrazul,
Sub unghiile-mi rupte găsesc pământ străin...
M-oi lepăda de visul cu care-am stins macazul
Și voi uita de mine: - Ce sunt. De unde vin?

Trecută-i libertatea și-s condamnat pe viață,
Să port căluș sub masca ce-a devenit de gheață!

Georgian Ionut Zamfira 06.08.2021